

UTÓIRAT

a XXIV. KÁLLAI KETTŐS NÉPTÁNCFESZTIVÁL RÓL

Két évvel ezelőtt, amikor befejeződött a 23. fesztivál, sokan azt gondolták: na, itt sem rendeznek többé ilyen jó hangulatú, kissé „tömeges”, mégis szerethető fesztivált! A jó öreg „művház” ugyanis kiszolgálta az idejét, nem volt már érdemes tovább tatarozni, toldozni-foldozni, ezért a fesztivál után néhány nappal bezárták. (Azóta is ott áll a lebontásra ítélt, egykor szebb napokat látott épület, de ma már teljesen használhatatlan.)

A város által létrehozott Nagykállói Kiemelten Közhasznú Nonprofit Kft. azonban nem így gondolta. Az új vezető (Sveda Anita) és a polgármester (Juhász Zoltán) nem adták fel, s az eltelt két év alatt megteremtették a feltételeit egy még jobb, még színvonalasabb fesztivál megrendezésének. A Martin Szövetséggel összefogva meghirdették a fesztivált, közben pályáztak minden lehetséges helyre, és lassan kialakult a fesztivál mezőnye is. Fogadták a jelentkezéseket, majd fájó szívvel vették tudomásul néhány csapat lemondását, végül 15 együttest hívtak meg a színvonalas szakmai versenyfesztiválra.

A korábbi gálaműsorok megszokott, kopottas, visszhangos, hangulattalan színhelye varázslatosan átalakult. A szakmai igényeknek megfelelően színházi hang és fénytechnikát telepítettek az óriási (kb. 150 m²) színpadra, a sportcsarnokot „besötétítették”, a takarnivaló helyeket elfüggönyözték, elegendő öltözőt biztosítottak a csoportoknak. A csarnokba belépő táncosok és vezetők jóleső meglepetéssel vették tudomásul, hogy itt minden értük van, az ő produkciójukat szolgálja, s minden technikus, ügyintéző, csoportkísérő, biztonsági őr, takarító nekik segít.

Pénteken este Csík koncert és táncház, szombaton pedig a Besh o Drom Zenekar muzsikája és késői táncházak szórakoztatták a táncosokat és a közönséget. A programon ugyanis nemcsak a táncosok vettek részt, hanem a nagykállóiak is magukénak érezték a rendezvényt: minden bemutatón és a gálaműsoron is igen szép számú helyi közönség jelent meg, ami köszönhető a jó szervezésnek és a kállóiak kiapadhatatlan táncszeretetének! Bizony, nincs ez így mindenhol - és persze itt se mindig -, de ezúttal így volt, s többek között

ez is megerősíti a Martin Szövetségnek azt a törekvését, hogy szakmai fesztivált ott kell szervezni, ahol erre valódi igény van a szakma, a szervezők, a város vezetői és a közönség részéről is! Nos, itt megvolt ez az igény: a szakma akarta és izgatottan várta, a szervezők szívügyüknek érezték, a vezetők megteremtették a feltételeket, a közönség pedig ismét szívébe zárta az együtteseket és a produkciókat - ezért is sikerült olyan jól ez a fesztivál!

Mert jól sikerült, ezt a kétkedők is elismerték!

A pénteki napon négy együttes lépett színpadra. A frissen bemutatkozott *Nagykun Néptáncgyüttes* (Kisújszállás) az „újoncok” izgalmával és frissességével lépett fel, kiérdemelve a zsűri dicséretét és a fesztivál Emléklapját. A nagyidai *Ilosvai Selymes Péter Néptáncgyüttes* a tőle megszokott magas színvonalon mutatta be Búza, Magyarbőd és Gömör gazdag tánckincsét: nagy szível és kiváló énekhanggal előadott műsorukat a zsűri KÜLÖNDÍJJAL jutalmazta.

A *Nógrád Táncgyüttes* (Salgótarján) műsora az első - Zalaegerszegen már megcsodált - alkotásuk után szerkesztésben és előadásmódban már nem tudta felülmúlni annak ízes megfogalmazását, veretes mozdulatait, s végül a zsűri a 60.000,- Ft-ot nyert NÍVÓDÍJASOK közé sorolta.

A nyíregyházi Művészeti Középiskola és a VLAMI *Kisfigurás Táncgyüttese* pénteken negyedikként lépett színpadra, de „elsőként” távozott! A zsűri egyöntetű véleménye szerint kiemelkedő teljesítményt nyújtottak. A leendő hivatásos táncművészek és táncpedagógusok nagy-nagy erőbedobással és magas hőfokú, virtuóz táncolással valósították meg csoportvezetőik kiváló szerkesztéssel összeállított és megkoreografált műsorát („Hepehupás, vén Szilágyban”), s az eredmény sem maradt el: vezetőik (Antal Roland és Antal Dóra) ALKOTÓI KÜLÖNDÍJAT kaptak, s a csoport a 2. legmagasabb NÍVÓDÍJJAL (150.000,- Ft) térhetett haza!

Szombat délelőtt szintén négy társulat mutatkozott be: a *Belencéres* (Békés), a *Figurás* (Nyíregyháza), a *Debreceni Népi Együttes* és az *Igrice* (Nyíregyháza). Az első három csoport műsorát a zsűri egyaránt 40-40.000,- Ft-os NÍVÓDÍJJAL jutalmazta, az Igrice pedig ezúttal csak Emléklapot kapott. A békésiek érdekes, változatos produkciót mutattak be a rimócitól a turkajárásig, de egyelőre nem sikerült felülmúlni korábbi, fiatalos lendületű berobbanásukat. A Művészeti Középiskola és a VLAMI fiatalabb *Figurás* csoportja szintén változatos szerkesztésű, lendületes műsort mutatott be,

amely azonban egyelőre nem tudta megközelíteni az idősebbek kiérleltebb előadásmódját és meggyőzőbb szerkesztésű produkcióját. A debreceniek szintén összetett, nagyívű szerkesztésű műsort hoztak, változatos, sokszínű anyagválasztással, jó zenével – a még jobb eredményhez ezúttal talán a koreográfiák művesebb megfogalmazása hiányzott! Az Igrice a műsorát az általuk gyűjtött táncok „adatközlőinek” ajánlotta: táncos szokások és sok szöveg köré építették, citerával, színpadon muzsikáló zenekarral, változatos, több tájegységből származó táncokkal. Az akomponált szerkesztésmód ezúttal nem kápráztatta el a bírálóbizottságot, a csoport eredménye Emléklap lett!

Délután 6 csoport lépett a színpadra: a *Szinvavölgyi Néptáncműhely* (Miskolc) ma már bizvást nevezhető a forgós-forgatós táncok kiváló őrző-megújító műhelyének. „Nem úgy van most, mint volt régen” c. műsoruk ismét ezekből nyújtott át egy csokorra való etűdöt a közönségnek. A zsűri 60.000,- Ft-os Nívódíjjal jutalmazta előadásukat. A miskolciak után a *Corvinus Közgáz Néptáncgyűttes* mutatta be előadását, melyet a Szilvási Gipsy Folk Band is erősített. A zsűri véleménye szerint ez az előadás nem volt annyira meggyőző, mint a Néptáncosok Országos Bemutató Színpadán Kiválóan Minősült címet nyert produkciójuk, így végül 40.000,- Ft-os Nívódíjat kaptak.

Ezután a *Zemplén Néptáncgyűttes* (Sátoraljaújhely) következett, akik műsorukban felvidéki összeállítással jelentkeztek: rimóci, magyarbódi és észak-zempléni szlovák táncokat komponáltak egy produkcióvá. A sok fiataalt is felvonultató csoport ígéretes előadása ezúttal Emléklap elismerésben részesült.

A délutáni szakmai bemutató legnagyobb sikert aratott előadását az újhelyiek után következő *Nyírség Táncgyűttes* (Nyíregyháza) mutatta be *Utóirat* címmel. A műsor egyébként részlet volt a társulat nyár elején bemutatott *Víz, bor, vér* c. színházi műsorából. (Rendező-koreográfus: Kácsor István; alkotótársak: Kácsor-Ignác Gabriella, Demarcsek György, Babus Barbara és Éder Róbert) A zsűri értékelése alapján Kácsor István ALKOTÓI KÜLÖNDÍJAT kapott, a csoport pedig a FESZTIVÁLDÍJAT (200.000,- Ft) nyerte el immár harmadik alkalommal egymás után.

Ezt követően a Szennáról érkezett *Tótágas Táncgyűttes* lépett a nagykállói színpadra, s aratott nagy sikert *Somogyban a lélek* c. műsorával. Egy szerelmes pár történetét tárta elénk a műsor, különböző lelkiállapotokon,

örömmön, bánaton, szenvedésen végigvonultatva az eseményeket. A nem kevés anyagi áldozattal járó részvételüket a Somogyországtól meglehetősen távol eső nyírségi város immár országos fesztiválján a zsűri 60.000,- Ft-os NÍVÓDÍJJAL jutalmazta, s megkapták a Martin György Néptáncszövetség 50.000,- Ft-os KÜLÖNDÍJÁT is. Bizonyára sokat hallunk még róluk a következő években!

A fesztivált a *Hajdú Táncegyüttes* (Debrecen) Hídi vásár című műsora zárta. A mesélő által mondott szöveget eljátszó, biciklit is használó, itt-ott felvállaltan „bokaszínház” produkció sokféle táncot és stílust felvonultatott a hídi vásárban, nagy lendülettel, változatos zenével, vonulásokkal, „mesélős” zárással. Az előadással 60.000,- Ft-os Nívódíjat nyertek.

A táncos (és zenész) szakma valamint a közönség pedig egy jó fesztivált nyert, s ez a legfontosabb! Nem kevés munkával, anyagi áldozattal, összefogással Nagykovácsos ismét bebizonyította, hogy igazi fellegvára volt és maradt is a szakmai fesztiválok táncos világának. Olyan bázis ez számunkra, amely példaértékűen megbecsüli a saját, egyre jobban és egyre magasabb szakmai színvonalon működő gyermek és felnőtt csoportjait, hagyományőrzőit, miközben képes arra, hogy két évente országos szinten is kiemelkedő fesztivált működtessen nagyrészt saját erőből, összefogással, mindannyiunk örömeire. (Nem is beszélve a minden nyáron nagy sikerrel működő TÉKA Táborról!) Már csak bízni tudunk abban, hogy a folyamatosan változó, hagyományőrző és megújító tevékenységünknek nem éppen kedvező világunkban maradnak még ilyen szigetek, ahol ismernek, elismernek és segítenek bennünket, ahol táncosok, zsűri és közönség egyaránt jól érezheti magát, s ahol valódi, hagyományos táncokon alapuló, értékes műalkotások jöhetnek létre! További sok erőt a kállóiaknak, sok sikert az együtteseknek és a zenekaroknak, s az írás olvasóit pedig arra biztatom, két év múlva vegyenek részt a XXV. Kállai Kettős Néptáncfesztiválon, bizonyára nem bánják meg!

Nyíregyháza, 2009. október 25.

Demarcsek György